

[Paul Holt.]

Metode, man ønsker anvendt ved Tildelingen af Tilskud. Det vilde da ogsaa være mærkværdigt, om man vedtog en rigelig Understøttelseslov til de frie Skoler uden Eksamen og saa vil nægte en rimelig Understøttelse til de private Skoler, der fører op til Eksamen.

Med Hensyn til Katrinedalsskolen er det gennem Pressen blevet bekendt, at der er stillet Forslag af kirkelige Kredse, som antyder en Løsning af dette Spørgsmaal, bl. a. ved en Deling af Skolen. Det forekommer mig, at der her er fremsat et Forslag, som bør overvejes nøje. Jeg indser vel, at det kan rumme visse Konsekvenser for hele Spørgsmaalet om Folkeskolens Stilling, men selve den praktiske Fremgangsmaade, at man løser den gordiske Knude ved at hugge den over, forekommer det mig bør tages op til Overvejelse.

Vi staar ikke over for store principielle Spørgsmaal vedrørende Udrensningen. De Love, der gælder for Udrensningen, blev vedtaget i forrige Samling. Tilbage staar kun enkelte Ting, f. Eks. den bebudede Revision af Tjenestemandsdømstolen. I Forbindelse med Udrensningen er der dog alligevel noget at sige. Det er her meget vigtigt, om man kan faa en saadan Ordning, at der bliver en Fornemmelse af Tryghed og Tillid i vort Folk. Vi staar over for to Befolkningsgrupper, som vi maa regne med i Fremtiden kan komme til at betyde en Del. Der er først den store Gruppe af Landsforrædere, Personer, som har samarbejdet paa den ene eller den anden Maade med Tyskerne, og de mange smaa, der har faaet mindre Straffe. Der er mange Personer, som vil gaa om med Bitterhed i deres Sind over for Samfundet, og som kan udvikle sig til at blive Hadere, og det er en kendt Sag, hvorledes en Gruppe af Hadere i en bestemt given Situation kan faa en ikke ringe politisk Indflydelse. Det er givet, at vi over for denne Gruppe af Personer staar med et vist Ansvar, og at vi paa et eller andet Tidspunkt maa tage under Overvejelse, hvorledes de kan blive ført tilbage til Samfundet.

Paa den anden Side har vi en stor Gruppe i dette Land af skuffede Mennesker, og her er noget, man bliver nødt til at tage med i sine Overvejelser, naar vi tænker paa Danmarks Fremtid. Vi kan ikke komme uden om, at der særlig i dansk Ungdom vokser en Følelse frem af Skuffethed, Desillusionering, og denne Følelse er i Virkeligheden noget, der kan faa farlige Følger. Man maa huske paa, at denne Ungdom har været med til at kæmpe og har levet med

Døden for Øjnene, har levet med en farlig Risiko og virkelig har villet kæmpe, ikke blot for at Danmark skulde blive frit, men for at dette befriede Danmark skulde blive et bedre Danmark end det, der var i Forvejen. Og naar en saadan Ungdom saa ikke rigtig kan faa fornøden Tillid til de saakaldte gamle, opstaar der let en kritisk Situation, som til sin Tid kan rumme en Risiko for vort Samfund, og saa maa de, der sidder inde med det øverste Ansvar, prøve paa at forstaa denne Ungdom og prøve paa at se lidt ud i Fremtiden. Det gælder ogsaa, naar det drejer sig om Udrensningens Forhold til visse enkelte, særlig fremstaaende Personligheder, som muligvis ikke kan rammes af en eller anden Lovs Definitioner, men hvis Stilling alligevel er af den Karakter, at det, at de stadig indtager disse store Poster, fremkalder denne Murren, denne Usikkerhed, denne Tvivl i visse Dele af den danske Befolkning. Jeg kan her nævne en Mand som Kaalund-Jørgensen, som har faaet et saa eklatant Mistillidsvotum fra Danmarks Lærerstand, at det uægtelig forekommer en ubegribeligt, at han stadig kan indtage den Stilling, han indtager. Og der er Spørgsmaalet om Niels Bukh. Skal det virkelig kunne lade sig gøre, at den danske Stat fremdeles yder Tilskud til hans Undervisningsvirksomhed? Det er nævnt tidligere af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at ogsaa for den kommanderende General, Generallejtant Gørtz's Vedkommende er der kommet Forhold frem i Pressen, som gør, at man maa stille det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, om han ikke har noget at sige her fra denne Talerstol vedrørende hele dette Forhold.

Hvad angaar vort Folks Fremtid, har vi nu haft dette Aar godt og vel, 1½ Aar, der er forløbet siden Befrielsen, hvor vi har haft Lejlighed til at gøre op, Lejlighed til at udforme vore Tanker og vor Vilje vedrørende alt, hvad der hedder Udrensning. Vi er klar over, at man ikke kan bliye staaende ved en negativ Holdning her, ikke kan blive staaende ved at se tilbage, men at vi er forpligtet til ogsaa at se fremefter. Vi for vort Vedkommende vil gøre vor Indsats saaledes, at der kan skabes et positivt Arbejde og tilvejebringes en positiv Holdning i det danske Folk. Vi vil for vort Vedkommende være med til at sprede den sagligt bedste politiske Oplysning ud over Landet og være med til ogsaa i hele vort almindelige folkelige, kulturelle og aandelige Arbejde at gøre en Indsats, som kan være med til at holde Troen og Haabet oppe og være med til at modarbejde den Pessi-